

ІІ НАУКОВА ІСТОРІЯ

Серія інтерв'ю до Міжнародного дня
жінок і дівчат у науці

Ірина Чепурухіна

кандидат фізико-математичних наук,
наукова співробітниця Інституту математики НАН України

Сфера наукових досліджень:

диференціальні рівняння з частинними похідними, простори Соболева та їх узагальнення.

Цитата, якою науковиця керується в житті або науці:

«Я знаю тільки те, що нічого не знаю, але інші не знають і цього» (Сократ)

Шлях у науку

Як почалася ваша історія в науці?

Тема моєї магістерської роботи була досить нестандартною для педагогічного університету, бо стосувалася математики як науки, а не методики її викладання. Саме ця робота і стала, по суті, моєю першою науковою роботою і першим кроком туди, де я зараз.

Чому саме математика / ваша галузь?

З дитинства читати не любила, а чи не єдиний предмет, де читати треба було зовсім не багато, була математика.

А вже пізніше прийшло розуміння, що математика – це істина! І вона єдина. Більшість же інших галузей – правда, яка, як відомо, в кожного своя.

Чи був момент, коли ви сумнівалися, що це «ваше»?

Сумнівів у тому, що математика це «моє» у мене не було ніколи. Це любов. На все життя.

Бувають сумніви лише стосовно того, чи наука це «моє», але тільки в той час, коли не вдається розв'язати нову задачу.

Хто або що найбільше підтримало вас на старті?

Мій науковий керівник! Він підтримує мене і досі. Дуже йому вдячна за це!

Виклики

З якими труднощами ви стикалися як жінка в науці?

Особисто я ніколи не відчувала жодних труднощів, пов'язаних саме з гендерною приналежністю. Дякувати Богу, живемо не в середньовіччі.

Чи доводилося вам доводити свою компетентність більше, ніж колегам-чоловікам?

Ні. Жодного разу. Сьогодні значення має лише те, на скільки твої результати вагомі! Якщо результати круті, то вони однаково круті і в жінок, і в чоловіків.

Чи маєте ви синдром самозванця. Якщо так, то як ви з ним справляєтеся?

Чесно кажучи, через синдром самозванця я довго не могла наважитися на це інтерв'ю. Він зі мною пліч-о-пліч, особливо, коли щось не виходить.

Я навіть не знаю, як з ним справлятися. Рятую лише, що цей синдром покидає мене в періоди успішного розв'язання поставлених задач.

Почитаю інтерв'ю інших дівчат, зверну увагу на їх досвід в цьому питанні.

Який найскладніший момент у кар'єрі ви вже пройшли?

Я вважаю, що аж таких складних моментів у моїй кар'єрі ще не було. І сподіваюся, що й не буде.

Баланс у житті

Як ви поєднуєте науку з особистим життям?

Складно. Наукою не можна займатися якось на половину. Нею треба жити. У ті дні, коли приходить натхнення, решта життя на паузі.

Чи реально «мати все» – і кар'єру, і сім'ю?

Реально. Маю і те, і інше. Але це не стільки моє досягнення, скільки моєї сім'ї. Вони навчилися якось виживати в період, коли я «випадаю з життя» в науку.

Що допомагає не вигорати?

Я періодично беру паузи, повністю відсторонюючись від роботи.

Успіх і мотивація

Яким досягненням ви найбільше пишаєтеся?

Звісно ж, це Премія Президента України та Премія Верховної Ради України для молодих вчених.

Що для вас означає успіх у науці?

Успіхом було б, якби якийсь з моїх результатів мав широке практичне застосування.

Який міф про жінок у STEM ви хотіли б зруйнувати?

Що жінки-науковиці приречені на самотність.

Послання майбутнім науковицям

Що б ви сказали собі 10 років тому?

Сміливо крокуй вперед! У тебе все вийде навіть краще, ніж ти очікуєш.

Яку пораду дали б дівчатам, які бояться йти в науку?

Спочатку завжди страшно, потім минеться. Головне – зробити перший крок.

Чому жінкам важливо бути видимими в науковому просторі?

Щоб остаточно зруйнувати стереотип, що наука – не жіноча справа.